

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalitatis Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 3. Sodalitatis est in Sanctiſimæ Matris clientela.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

ô fortunatam igitur Sodalitatem Partheniam! ô faustam & expetendam Sanctissimæ Dei Genitricis clientelam! quæ cum omnis virtutis ac perfectionis breui consequendæ compendiosam viam, tum sempiternæ felicitatis ineundæ, magnisq; meritorum cumulis augendæ rationem expeditam, iucundam, facilem, certam securamque exhibet, in qua & dignitas cum vtilitate, & par vtrique decertat Deiparæ cultus, & obsequij iucunditas.

CAPVT III.

Sodalitas in Sanctissima Dei Matris est clientela.

Veruserat apud Romanos consuetudo, quæ nōdum exoleuit, vt fortunæ tenuioris homines, aut qui in iudicium vocati essent rei, patronum sibi deligerent potentem atque eloquentem, cuius ope ac tutela niterentur, à quo protegerentur in fortunaarum ac capitis periculo, in aduersis subleuarentur, in prosperis ornarentur. Huic sese
de-

deuouebant clientes, manè salutatum
ueniebant frequentissimi, in forum de-
ducebant, reducebant domum officij
atque honoris causa, atque omni genere
obsequiorum beneuolos eorum animos
sibi conciliabāt. Ad eum morem Sodalis
Parthenius cū se diuinæ gratiæ virtu-
tumque copijs valdè sentiret egentem,
neque de capite modò, ac fortunis om-
nibus, sed de sempiterna salute iudicium
sibi subeundum animaduertit; apud
incorruptum seuerumque Iudicem
Deum suum, huius Iudicis Matrem cle-
mentissimam sibi Patronam Aduoca-
tamque adsciuit, non tam humano con-
silio, quam diuino quodam inuento ac
monitu, ipsa suggerente misericordiæ
matre, suumque vltro patrocinium de-
ferente. Hanc inquam totius vitæ præsi-
dem, sed in illo potissimum extremo dis-
crimine certissimam adiutricem dele-
git, quam omni pietate coleret, obser-
uantia demereretur, animique memoris
ac grati significatione prosequeretur. I-
psa verò clienti suo nusquam deesset,
sed omni eum cura protegeret, operaq;

iuuaret, ac materna beneuolentia com-
 plecteretur. Hæc sunt initæ Sodalitatis
 ac clientelæ pacta conuenta; hæc in ipso
 limine, primoque aditu lex indicitur,
 cum quisque Sodalis solemnî ritu ceteris
 aggregatur, oratione illa Sodalitatis, quæ
 aditum patefacit, & ianua est ad Sodali-
 tatē, ac quædam eius inauguratio & con-
 secratio: Sancta Maria, Mater Dei & Vir-
 go, ego te hodie in Dominam, Patro-
 nam & Aduocatam eligo, firmiterque
 statuo ac propono me numquam te de-
 relicturum, neque contra te aliquid vn-
 quam dicturum aut facturum, neque
 permissurum, ut à meis subditis aliquid
 contratum honorem agatur. Quæ ne-
 gatiua, sic loquar, officia cultus ac pieta-
 tis in Virginem Matrem, quæ præcepti
 sint, & ad omnes pertineant qui modò
 Christiano nomine censentur, potius
 quàm affirmatiua quædam certa, quæ
 sint supererogationis ac consilij, Soda-
 lium propria, Sodalitatis sancita legi-
 bus, si quis expressa miretur; id sciat ex
 temporum iniquitate profectum, cum
 ab Orco nuper hæreses suscitatae nulli rei
 fa-

sacræ ac diuinę parentes, ipsam quoque Dei matrem intemeratam impetere ac violare sunt ausæ, omnem ab ea cultum atque honorem sacrum abiudicantes. Quibus se pius Sodalis acrem aduersarium fore profiteretur, neque passurum, vt aut ipse, aut sui vlla vnquam earum hæresum afflentur aura pestifera. Quin verò contrà omni genere officiorum atque obsequiorum, vt par est, Dei Matris gratiam & benevolentiam aucupaturus sit animo propensissimo, nequit ambigi, cùm supplex precetur: Ipsa eum suscipiat in seruum perpetuum (quo serui perpetui vocabulo omnia genera officiorum atq; obsequiorum comprehensa latent.) adsit in omnibus actionibus, nec deserat in hora mortis; hora illa maximè reformidanda, cùm erunt vniuersæ vitæ rationes apud Iudicē Deum eius filium exactissimè referendæ. Non deerit omnino tum clementissima Patrona, neque vllis vnquam à suo cliente se parietur officijs superari, quin ea cumulationibus longè compenset beneficijs. Quo quis in illam fuerit obseruantia maiore, eo quoque

que liberaliorem ac munificentiorem
 in se Dominam suam experietur. Est qui-
 dem Iudex æquissimus & incorruptus,
 aduersarius infensissimus Satan, accusa-
 tor & calumniator fratrum, causa no-
 stra vehementer anceps ac dubia, propè
 perdita ac desperata, tamen euincet hæc
 Patrona & Aduocata, qua valet apud fi-
 lium gratia & auctoritate. Neque verò
 quemadmodum apud alios iudices agi
 solet, crimen obiectum inficiabitur, aut
 in accusatore coarguendo, testibusque
 reuincendis laborabit; sed, quemadmo-
 dum apud parètem agi solet, veniam de-
 precabitur, si modò nos admissi delicti
 verè pœniteat. Ignosce, inquit, fili, cli-
 enti meo, ad tuam misericordiam con-
 fugienti: Temere fecit, lapsus est, sed iam
 seridò pœnitet. Qui multis à me exoratus
 indulxisti, huic quoque meo Sodali nūc
 indulge: deprecationis meæ quam in-
 terponit, meritorumque tuorum quæ
 per me allegat, rationem habe: sine te à
 me exorari, cui nihil hæctenus in mortā-
 lium gratiam denegasti. Hæc patrocina-
 di ratio perquam facilis est & expedi-
 ta,

LIBER I. CAPVT III. 19
tā, si nos ad eam quoque aptemus,
neque contrāstruamus obicem impœ-
nitentiæ. Quemadmodum sapiens illa
mulier Thecuitis apud Dauidem pa-
trem Absalonis exulis filij perduellis
causam egit, ac peregit felicissimè. Vt
Iudith prudentia sua ac fortitudine po-
pulo salutem attulit Holoferne trunca-
to. Vt Hebræos Esther ab internecone
& fraudibus Aman, apud Assuerum Re-
gem sapientissimè vindicauit: sic, ne lon-
gior sim in cæteris figuris recensendis, o-
ptima generis nostri patrona, suorū apud
filium clientum negotia salutis, euentu
felicissimo prosequetur. Quòd Parthe-
nius Sodalis Dominam appellat, & in-
seruum se perpetuum recipi postulat, id
facit æquissimo iure. Nam cū n sit mater
Dei ac Domini nostri, conditoris ac re-
demptoris, nos vtroq; hoc iure & crea-
tionis & redemptionis, & naturæ con-
ditione vernaculos, & pretioso filij
cruore seruos emptitios sibi vendicat,
habet & dedititios, propensissimæ volū-
tatis deuotione consecratos, qui libe-
ram hanc seruitutem summæ ingenuita-
tis

tis notam, ac præ claræ nobilitatis tesseram arbitrentur. Christiana seruitus, aiebat Agatha virgo (dic tu, Parthenia seruitus, quæ eadem est ac Christiana, perfectionis ac Deiparæ cultus studiosa) multò præstantior est Regum opibus atque superbia. Eam sibi seruitutem summo ducunt honori, emolumento ac solatio Sodales, qui vel tamquã extrema mancipia Diuæ Matris in Sodalitate, vti eius in regia quadam terrestri commorari gaudent, & cum Regio Vate profitentur animo gratissimo: *Melior est dies vna in atris tuis, super millia: Elegi abiectus esse in domo Dei, ac Domina mea, magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.*

*Psal. 83.
II.*

CAPVT IV.

Deiparam verè esse ac propriè Dominam nostram ac Reginam.

Quamquam hæc à me non ad hæreticos hominésve alienos ab honore Deiparæ reuincèdos, sed ad pios eius Sodales informandos refertur omnis oratio; tamen vt & illis fiat satis, & illustrum